

ת"פ 2757/04/19 - מדינת ישראל נגד איאד דקידק, ואעד מוסא, יזן שלבאיה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 2757-04-19 מדינת ישראל נ' דקידק ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. איאד דקידק
2. ואעד מוסא
3. יזן שלבאיה

הנאשמים

נוכחים

התובעת עו"ד צליל משיח

הנאשם 1 בעצמו וב"כ עו"ד שפיק דרבאשי

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד עבד אבו עאמר

גזר דין נאשמים 1 ו-2

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 8.7.19 ומיום 7.10.19, הורשעו נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירות כדלקמן: ניסיון גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב יחד עם סעיף 25 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, לפי סעיף 413ז יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; וחבלה במזיד ברכב בצוותא, לפי סעיף 413ה יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.
לפי המיוחס בכתב האישום המתוקן, ביום 26.3.19 הגיעו הנאשמים לרחוב מדהלה בעיר רחובות ברכב מילוט, ניפצו את חלון רכבו של המתלונן, פתחו את מכסה המנוע וחברו מחשב רכב חיצוני, המשמש ככלי פריצה. בנסיבות אלו, הודיע נציג איתוראן למתלונן על ניתוק מחשב הרכב. המתלונן יצא לעבר מקום חניית רכבו ודיווח, כי הנאשמים נמלטו מהמקום. בהמשך לכך, נתפסו הנאשמים ברכב המילוט.
2. לפי הסדר הטיעון שבין הצדדים, נשלחו הנאשמים לשירות המבחן. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.
3. גם נאשם 3 הורשע, לפי הודאתו, בעבירות בהן הורשעו נאשמים 1 ו-2, וזאת לצד הרשעתו גם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. הואיל ונאשם 3 תושב שטחים והיה עצור, לא כלל ההסדר בעניינו

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן וגזר דינו ניתן ביום 8.7.19. בגזר דינו נקבע, כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית. בתוך המתחם הטלתי על נאשם 3 מאסר לתקופה של 8 חודשים, הופעל מאסר על תנאי, הוטלו מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצויים בסכום של 500 ₪.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר שירות המבחן מיום 21.1.20. בתסקירו ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 21, סטודנט להנדסה אזרחית ועובד באופן מזדמן במאפייה. הנאשם תיאר קשר קרוב עם הוריו ומסר, כי לא חשף בפניהם את ביצוע העבירות משום שאינו רוצה לצערם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, ציונים גבוהים והשתלבות חברתית טובה. עם זאת, כבר בהיותו קטין בן 15 השתתף בהתפרעות והופנה לשירות המבחן לנוער. תחילה התקשה הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, אולם בהמשך קיבל אחריות חלקית, ולצד זאת טען, כי הנאשמים האחרים הם שתכננו את העבירות וחלקם היה גדול יותר. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומסר כי "מדובר בטעות שלא תחזור על עצמה". מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אלא המליץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.
5. שירות המבחן הגיש תסקיר מיום 20.11.19 בעניינו של נאשם 2. בתסקירו ציין שירות המבחן, כי הנאשם הגיע לפגישה ראשונה בשירות המבחן, אולם בהמשך לא התייצב לפגישה נוספת. עוד ציין, כי הנאשם בן 23, סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, והוא עובד באופן מזדמן בתחום השיפוצים ובמספר מסעדות. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו בן 5 ואביו עבר להתגורר בשטחים. אמו אינה עובדת, היא בעלת אחוזי נכות וזכאית לקצבת ביטוח לאומי. הנאשם תיאר קשר תקין עם האם, אולם מסר כי על רקע חשדם של אחיו כי הוא משתף פעולה עם המשטרה, הוא מאוים על ידם ומשוטט ברחובות. הנאשם נשוי לתושבת השטחים והוא מבקר אותה בסופי שבוע. הנאשם מסר, כי בשל תנאי מחייתו הירודים, הסכים להצעת נאשמים 1 ו-3 לגנוב רכב. הנאשם הוסיף, כי הוא צורך אלכוהול מגיל 20 ואף ביצע את העבירות על רקע שתיית אלכוהול. הנאשם התייצב אך לשתי בדיקות שתן שהוזמן אליהן, ובהן לא נמצאו שרידי סם.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עסוק בהישרדות בסיסית וכי סיגל דפוסים שוליים ושימוש לרעה באלכוהול. מכאן העריך שירות המבחן, כי למרות שהנאשם נעדר עבר פלילי, נשקף ממנו סיכון משמעותי למעורבות חוזרת בהתנהגות עבריינית. שירות המבחן סבר, כי יש להתאים לנאשם תכנית טיפולית, אולם בשל היעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ואי התייצבות לפגישה אליה זומן, לצד הסיכון הנשקף מהנאשם, לא בא בהמלצה טיפולית.

6. בתסקיר נוסף מיום 3.6.20 בעניינו של נאשם 2, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם השליך אחריות על תכנון וביצוע העבירות על שותפיו. הנאשם שלל צריכת אלכוהול והיותו תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות. הנאשם נעדר קורת גג יציבה, ממשיך להתגורר אצל חבריו, עובד בעבודות מזדמנות ומעמדו האזרחי בישראל טרם הוסדר. הנאשם תיאר רצון להתגורר בישראל עם אשתו, למצוא עבודה קבועה ולקבל סיוע במגורים. שירות המבחן ציין, כי לאחר הפגישה ניתק הנאשם קשר. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נעדר גורמי תמיכה, חצוי בין התחייבויותיו למשפחתו הגרעינית ובין אשתו המתגוררת בשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשם עסוק בהישרדות ובמילוי צרכיו הבסיסיים, ללא קורת גג קבועה וגורמי תמיכה. הנאשם מתקשה לשתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן ואינו פנוי לשינוי יסודי בחייו. מכאן העריך שירות המבחן, כי הנאשם עודנו מצוי במצב סיכון. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות שבהן הורשעו הנאשמים נפגעו הערכים

החברתיים של הגנה על שלום הציבור, רכוש וקניינו של אדם והגנה על הסדר הציבורי.

8. לטענתה, בקביעת המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמים בצעו את העבירות בצוותא, נפצו את חלון הרכב וחברו מחשב חיצוני לרכב. הנאשמים ברחו מהמקום עת יצא המתלונן מביתו בעקבות התראת איתוראן ונתפסו זמן קצר לאחר מכן. המעשים בוצעו תוך תכנון מראש והצטיידות בכלי פריצה. עוד הדגישה את מפח הנפש שנגרם למתלונן ואת פוטנציאל הנזק. לטענתה, העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית.
9. עוד טענה, כי בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.
10. עוד הוסיפה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמים הודו במיוחס להם ונטלו אחריות על מעשיהם; לחובתו של נאשם 1 הרשעה קודמת מבית משפט לנוער בעבירת אלימות ואילו נאשם 2 נעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי הטיל את האשמה על שותפיו וטען כי שימש כתצפיתן בלבד. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית ומכאן כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית; מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 עולה, כי סיגל לעצמו דפוסי פעולה שוליים ועברייניים וכי נשקף ממנו סיכון לביצוע עבירות. יתר על כן, נאשם 2 לא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן ולא הגיע לפגישה נוספת שנקבעה לו. מכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.
11. לאחר הגשת תסקיר משלים בעניינו של נאשם 2 הוסיפה באת כוח התביעה, כי גם לאחר הדחייה הנאשם אינו משתף פעולה עם שירות המבחן כנדרש ומכאן כי שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית.
12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, פיצוי וחילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה. על נאשם 2 עתרה להטיל מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
13. בא כוח נאשם 1 טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, כפי שעולה גם ממתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של נאשם 3, שגם הורשע בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל.
14. עוד עתר בא כוח נאשם 1 לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם היה בן 20 בעת ביצוע העבירות; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; שירות המבחן ציין אמנם, כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד, אולם עמדה זו נובעת מחלקו הפחות של הנאשם, כפי שעולה מחומר החקירה; הנאשם אמנם שלל נזקקות טיפולית, אולם המעשה היה חד פעמי.
15. מכאן עתר בא כוח נאשם 1 לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. לצד זאת עתר להטיל עליו קנס ופיצוי. לטענתו, אין מקום לחילוט הרכב, המשמש אותו לצורך לימודיו.
16. בא כוח נאשם 2 טען, כי חלקו של נאשם 2 בביצוע העבירות היה קטן יחסית ומינורי ביחס לנאשמים הנוספים והוא לא יזם את העבירות. הנאשם ביצע את העבירות על רקע תקופה משברית וחשד של בני המשפחה כי הוא משתף פעולה עם המשטרה.
17. עוד טען בא כוח נאשם 2, כי יש לאמץ את המתחם שקבע בית המשפט ביחס לנאשם 3 - שעליו לא ערערה התביעה - המתחיל במאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.
18. עוד הוסיף בא כוח נאשם 2, כי יש לקחת את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם

הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עובד למחיתו והטלת עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, תפגע בפרנסתו; בנו היחיד של הנאשם נפטר בנסיבות טרגיות.

19. עוד טען, כי נפלו מספר טעויות בתסקיר ומכאן שיש להגיש תסקיר משלים. לאחר הגשת תסקיר משלים הוסיף בא כוח נאשם 2, כי אכן נוצר קשר עם שירות המבחן, אולם בשל מצב החירום, לא עלה בידו ליצור קשר כנדרש.

20. לטענת בא כוח הנאשם, בנסיבות העניין, ניתן להסתפק בהטלת מאסר על תנאי בלבד, ולחלופין עונש של מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

21. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעו הנאשמים יתחשב בית המשפט **בערכים החברתיים** הנפגעים מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

22. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון כי הנאשמים פגעו בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, רכוש וקניינו. הנאשמים תכננו מראש את מעשיהם, כפי שניתן ללמוד מהחזקת כלי פריצה לרכב, ובצעו את העבירות בצוותא. גם אין להתעלם מפוטנציאל הנזק הגלום במפגש בין המתלונן, שיצא לרכב לאחר קבלת הודעה מאיתוראן, ובין הנאשמים. עם זאת, בסופו של דבר, בשל יציאת המתלונן לרכב, העבירה לא הושלמה והנאשמים הורשעו בעבירה של ניסיון גניבה בלבד.

23. כבר עמדתי בגזר דינו של נאשם 3 על מתחם הענישה הרלוונטי לעבירות זהות, לצד עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל. התביעה לא הגישה ערעור על גזר דינו של נאשם 3. המתחם בעניינם של נאשמים 1 ו-2 מקל במעט משום שלא הורשעו בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל.

24. מכאן, שלאור מדיניות הענישה בעבירות של ניסיון גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב, יחד עם עבירות נוספות, כמו למשל החזקת כלי פריצה, המתחם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים (ראו למשל: ת"פ (רמ') 30602-03-18 **מדינת ישראל נ' הוארין** (9.12.18); ת"פ (קריות) 51701-12-15 **מדינת ישראל נ' שוא** (30.11.16); ת"פ (י-ם) 28429-05-14 **מדינת ישראל נ' שושה** (1.10.14); ת"פ (פ"ת) 19443-03-14 **מדינת ישראל נ' חסאסנה**, בפסקה 19 (14.9.14); ת"פ (י-ם) 45271-03-14 **מדינת ישראל נ' אלגרבי** (6.7.14)).

25. ההגנה הפנתה לפסיקה בעבירה של גניבת רכב שהושלמה ומטבע הדברים פסיקה זו יכולה לשמש כנקודת מוצא לקביעת המתחם הרלוונטי לניסיון גניבת רכב (עפ"ג (מרכז) 21707-01-17 **מדינת ישראל נ' אפגאני** (7.5.17); ת"פ (רח') 60359-01-17 **מדינת ישראל נ' ג'בר** (18.7.18); ת"פ (י-ם) 6899-01-14 **מדינת ישראל נ' שחאדה** (25.11.15); ת"פ (פ"ת) 49055-03-13 **מדינת ישראל נ' עיסא** (12.2.14); ת"פ (ב"ש) 24800-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (28.5.13); ת"פ (רמ') 1547/08 **מ.י לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' טוויל** (4.5.11)).

26. מכאן, כי לאור מכלול נסיבות העניין, העבירות בהן הורשעו הנאשמים, ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעו הנאשמים, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית הכוללת ענישה כלכלית.

העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותם של הנאשמים עומדת הודאתם במיוחס להם ונטילת אחריות על מעשיהם; נאשם 1 ביצע העבירה בהיותו צעיר, בן 20 ונאשם 2 צעיר בן 23; נאשם 2 נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; נסיבות חייהם של הנאשמים אינן פשוטות, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן. בנו יחידו של נאשם 2 נפטר; מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי שלל נזקקות טיפולית ומכאן, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. נאשם 2 לא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עסוק בהישרדות בסיסית וכי סיגל דפוסים שוליים ושימוש לרעה באלכוהול. מכאן העריך שירות המבחן, כי למרות שהנאשם נעדר עבר פלילי, נשקף ממנו סיכון משמעותי למעורבות חוזרת בהתנהגות עבריינית. שירות המבחן סבר, כי יש להתאים לנאשם תכנית טיפולית, אולם בשל היעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ואי התייחסות לפגישה אליה זומן, לצד הסיכון הנשקף מהנאשם, לא בא בהמלצה טיפולית. גם בתסקיר הנוסף בעניינו של נאשם 2, הדגיש שירות המבחן כי הנאשם אינו משתף פעולה באופן מלא ואינו פנוי לשינוי יסודי באורח חייו. שירות המבחן הוסיף, כי לאחר המפגש נותק הקשר עם נאשם 2 ולא בא בהמלצה טיפולית. אין בידי לקבל העמדה, כי ניתוק הקשר נבע מאירועי הקורונה, משום שלאורך תקופה ממושכת ביותר, ולמרות הזדמנויות שנתנו לו, לא שיתף נאשם 2 פעולה באופן נדרש.

לחובתו של נאשם 1 עומדת הרשעה פלילית בעבירות אלימות שבוצעו במהלך התפרעות. עם זאת, המדובר בהרשעה יחידה מבית משפט לנוער.

28. עמדת התביעה לפיה יש להטיל על נאשם 1 עונש פחות מזה של נאשם 2 אינה נהירה לבית המשפט. למרות גילו הצעיר יותר של נאשם 1, הרי שלחובתו עומד עבר פלילי ואי שיתוף פעולה כלשהו עם שירות המבחן. גם עתירת בא כוח נאשם 2 להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי המהווה, גם לעמדתו, חריגה ממתחם העונש ההולם, אינה נתמכת בטעם כלשהו ובהיעדר הליך שיקומי. גם לעניין זה, יש לקבוע ענישה מידתית בהשוואה לעונש שכבר הוטל בדרך של מאסר בפועל על נאשם 3.

29. באיזון בין הנסיבות לזכותו של נאשם 1, לרבות הודאתו ונסיבות חייו הקשות, ובין הנסיבות לחובתו, משמע, עברו הפלילי ואי שיתוף פעולה מספק עם שירות המבחן, יש להטיל עליו עונש המצוי בין חלקו התחתון של המתחם ובין מחצית המתחם. באיזון בין הנסיבות בעניינו של נאשם 2, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הקשות והיעדר עבר פלילי, ובין הנסיבות לחובתו, משמע אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן, יש להטיל עליו עונש שהוא בשליש התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית המתחם.

30. לפיכך, יש להטיל על שני הנאשמים עונש הכולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, אולם לתקופה שונה ביחס לכל אחד מהם, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

31. אשר לעתירה לחילוט רכבו של נאשם 1 - בהחלטה אם לחלט חפץ, לפי סעיף 39(א) לפקודת מעצר וחיפוש, יש לאזן בין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות באמצעות חפצים המאפשרים את ביצוען, ובין זכות הקניין, המעוגנת כיום בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (22.5.00)).

עוד יש לקחת בחשבון, את "מהותה ועוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה וחומרתה של העבירה ... באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו" (ראו גם: ע"פ 1000/15 אלחווה נ' מדינת ישראל (3.7.15); ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.14)).

32. אכן, אין מחלוקת כי רכבו של נאשם 1 שימש לביצוע העבירה. עם זאת, חילוט הרכב בנסיבות העניין אינו מידתי, וזאת משום הפגיעה הקשה בקניינו של נאשם 1. לעניין זה לקחתי בחשבון, כי בסופו של דבר

הורשעו הנאשמים אך בעבירה של סיוע לגניבה והעבירה לא הושלמה. יתר על כן, השימוש דווקא ברכב של נאשם זה הוא מקרי. כן לקחתי בחשבון את הודאתו של נאשם זה. עם זאת, לשם איזון בין רכיבי הענישה, וכפי שכבר הובהר, יוטל על הנאשם גם קנס ופיצוי.

33. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 18.3.20 נמצא נאשם 1 מתאים לביצוע עבודות שירות. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.4.20 נמצא נאשם 2 מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

34. לפיכך אני גוזרת **על נאשם 1 את העונשים הבאים :**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 19.7.20. מובהר לנאשם 1 כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, במשך 3 שנים מהיום;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, במשך שנתיים מהיום;
- ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, התשלום הראשון עד ליום 1.7.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם לא יאוחר מיום 1.7.20.

35. **על נאשם 2 אני גוזרת את העונשים הבאים :**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 9.8.20. מובהר לנאשם 2 כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע, במשך 3 שנים מהיום;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, במשך שנתיים מהיום;
- ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, התשלום הראשון עד ליום 1.7.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם לא יאוחר מיום 1.7.20.

הרכב התפוס יושב לבעליו.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן, שילווה את הנאשמים בביצוע עבודות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, במעמד הצדדים.